

Fredag 1/11-2019

I dag går turen til Johannesburg og vi betragter det som en transportdag. Flyveturen er sat til 14 timer og vi får 9 timer ind på tidskontoen.

I modsætning til i går, får vi en venlig taxa chauffør som oven i købet kender en smutvej, da tilkørselsvejen til international trafik i lufthavnen er lukket der fra hvor vi kommer.

Check ind går nemt, men da vi skal have noget told tilbage fra indkøbte varer starter køen. Det er der andre der også skal, så skal vi ikke bare sige den var lang. Men ikke den værste kø på dagen skulle det vise sig.

Efter lidt morgenmad, kommer vi let om bord. Vi har booket sæder på øverste dæk i jumbo'en og her sidder vi rigtigt godt med sæder der kan lægges helt ned. Vi er kun 18 passagerer i alt med min. 2 stewardesser/stewards, så servicen er i top.

Vi får både frokost og aftensmad, men det er som flymad er mest. Ikke noget at råbe hurra for. Vin og spiritus der i mod fejler ikke noget ☺

Godt trætte af at flyve, lander vi 45 min. før end beregnet. Og så starter dagens cirkus. Der er 5 skranke åbent da vi kommer i kø til immigration, men i løbet af nul komma fem lukker de 4 af dem.

Så står vi vel omkring 400 mennesker i køen, som snegler sig af sted. Gutten foran os var sydafrikaner bosat i Sydney og han var tydeligvis irriteret. Så hvis man synes at immigrationen i USA er langsommelig, skal man bare prøve Sydafrika.

Så han ringede til lufthavnen og fortalte om køen og at der kun var 1 skranke åben. Så kom der nogle overordnede ned og gloede, men der sket ikke en rygende fis.

Så det tog os 1,5 time at komme igennem immigration. Vi fik en taxa nemt, men jeg blev så lige jødet af dem der løftede kufferterne ind. Til gengæld synes jeg prisen på taxien var rimelig, selv om han sikkert også har snydt os.

Vores værelse er OK. Det så bedre ud på billeder, men papir er jo taknemmeligt. Der er hvad der skal være og også en stor altan, hvor Helle kan dyrke sit rygeri.

Måske værelserne ikke er helt oppe og ringe, men det er køkkenet så.

Vi fik spisekortet da vi kom og fik at vide, at hvis vi før vi kom ned for at spise, kunne bestemme hvad vi ville have, ville de være glade. Men det var på ingen måde et krav.

Da vores maveur er lidt ude af trit, bestemte vi os for en forret med tigerrejer og lammekoteletter til hovedret.

Er du så færdig det smagte godt og var rigtigt pænt anrettet. Tænker lidt hvordan de kan få det til at hænge sammen økonomisk. Der er kun 6 værelser på hotellet og vi var de eneste gæster i restauranten.

Lørdag 2/11-2019

Vi skal lige vænne os til tidsforskellen, så jeg vågnede allerede kl.1:00 lokal tid. Så var det slut med at sove rigtigt.

Vi stod nu først op hen af kl.8 og tog det stille og roligt indtil vi skulle have morgenmad.

Og hvilken en morgenmad. Frisklavet rørræg, pølser, bacon, tomater og champignon + brød. Det smagte fantastisk og så kostede det kun 50 kr. pr. mand. Billigt, billigt.

Efter morgenmaden gik vi en tur i haven eller nærmere parken. Den er meget flot og velholdt og udsigten er super – også fra vores værelse.

Vi har besluttet os for ikke at tage nogen steder i dag, så Helle vil pakke vores "safari tasker", da den vægt vi må have med er begrænset og det må ikke være i hårdskæl kufferter.

Vi nyder eftermiddagen med et glas vin på terrassen. Vi har tidligere bestilt mad til kl.19:30, men kokken kommer lidt betuttet ud og siger at vi (igen) er de eneste gæster til aftensmad og om vi måske ville spise tidligere.

Da vi ikke har spist frokost efter det store morgenmåltid, foreslår vi aftensmad kl.18. Hun bliver helt glad, nok fordi hun så kunne få tidligere fri.

Endnu en gang fik vi super god mad. Helle havde bestilt lidt salat, men der var mere end nok til 2. Så fik vi begge bøffer af oksemørbrad tagliata-style, men skåret i tykkere skiver. Mums.

Rødvinen her er også god, men den slår ikke den australske.

Søndag 3/11-2019

I dag havde vi bestilt en guidet tur rundt i Johannesburg. Så efter en kort søvn – vi er ikke lige kommet på omgangshøjde endnu – var vi klar til tur efter morgenmad.

Meeen det er Afrika og kl.11 er ikke altid kl.11, så de måtte ringe og rykke efter vore guide. Han kom så ca. 11:30.

Vi var de 2 eneste der skulle køres rundt og han spurgte ind til hvad vi gerne ville se. Vi havde set en tur med Constitution Hill, Apartheid Museet og en køretur gennem Soweto. Så den røg vi på og fortalte, at vi skulle være tilbage på hotellet kl.17:30, da vi havde bestilt middag til kl.18:30.

(Vores guide Treasure foran Constitution Hill)

Vi startede på Constitution Hill og fik en forklaring om stedet.

Så kørte vi forbi Johannesburg's fængsel, hvor man rigtigt kunne se forskellen på hvordan man behandlede sorte og hvide. De hvide havde det rimeligt, men de farvede levede under kummerlige forhold der ikke lader koncentrationslejrene under 2. Verdenskrig eller Guantanamo meget tilbage.

(Jan Smuts, som var premierminister i 1920'erne og ikke vidste hvordan han skulle tackle befolkning der ikke greb til våben)

(En normal celle størrelse til en farvet. "Bolig" og forplejning var helt forskellig fra de hvides)

Derfra gik turen til Apartheid museet, hvor vi fik godt 2 timer til selv at gå rundt. Det var lige i overkanten.

Men museet fortæller utroligt meget om både Gandhi, men naturligvis mere om Mandela og hans allierede i frihedsbevægelsen.

Det er simpelthen utroligt hvordan nogen mennesker kan behandle andre mennesker udelukkende på grund af deres hudfarve.

Under det hvide styre i Sydafrika implementerede man en række love, der skulle undertrykke den farvede befolkning så de hvid/europæerne kunne leve i overflod.

Efter denne tur, kørte vi videre mod Soweto. Soweto er et township i Johannesburg og der bor der 5 mio. mennesker, knap hvad der bor i Danmark.

Vi havde jo hørt om Soweto og alle Helle's smykker var lagt i kufferten, sammen med de fleste credit cards, så hvis vi blev overfaldet og røvet, havde vi stadig smykkerne og ekstra credit cards.

Men hvilke fordomme. Vi ankom til Soweto og skulle besøge Mandela's hus og museum. Mandela var en ydmyg mand til frem til hans død og selv under hans præsidentperiode, boede han under særdeles ydmyge forhold.

I modsætning til hvor vi bor med port, hegn og pigtråd, var Soweto et overraskende positivt bekendtskab. Her var liv og glade dage, folk var glade og havde det godt med hinanden. Sorte og hvide minglede bare rundt. Men alle de hvide var turister, ingen bosiddende hvide i Joburg kommer i Soweto.

Fra Soweto kørte vi hen til Desmond Tutu's hus, som vel nok lå et par hundrede meter fra Nelson Mandela's. Igen et yderst ydmygt hus og i forhold til Mandela's hus, boede hans familie stadig her.

På vores vej videre, kørte vi op til en stor kirke som var blevet brugt under opstanden mod det hvide regime. I kirken mødtes de til protest og op mod 2.000 mennesker var samlet her, da apartheid styret valget at angribe stedet og skyde mod deres medborgere, Kirken var desværre lukket, så vi kunne ikke komme ind.

Vi var også forbi Hector Peitersen's memorial. Hector var en ung knægt, der "bare" blev skudt fordi den sorte befolkning ikke makkede ret.

Herfra gik turen til en anden del af Soweto og her kunne man virkelig se hvor fattige de var. Hvor der i den første del var lækre huse, Audi'er, Porsche og Mercedes, havde de ingenting her.

Vi blev sat af foran indgangen til området og fik en guide, der kunne vise os i gennem og fortælle om hvordan de levede.

De har ikke toilet og rindende vand. Så de har nogle toiletskure der tømmes søndag og onsdag og vand kommer fra enkelte vandhaner i området.

Men selv under disse kummerlige forhold, er indbyggerne glade, smiler, hilser og vil gerne give high 5.

Der løber vand gennem og på tværs af gaderne og vores største problem er om vores sko nu bliver ødelagt. Vi er også inde og se et hus hos nogle beboere. Jeg har det lidt som en blanding af oprigtig interesse/nysgerrighed og Zoologisk have.

Specielt da vi opfordres til at give en skærv, hvad vi selvfølgelig gør. Men jeg synes stadig det er at udstille dele af deres befolkning.

Bare 100 meter fra dette fattige område, ligger et stort hotel der opererer i et helt andet prisleje. Hvilken kontrast.

Vores guide venter og vi kommer lettere forsinket hjem til hotellet og når lige aftensmaden, Vi har endnu ikke fået frokost i Afrika,

Vi har været meget tilfredse med vores guide og da han tilbyder at hente os i morgen tidlig, hvor vi skal flyve op til Kruger, takker vi ja,

Hvis han er præcis, kan han også få lov at hente os når vi kommer tilbage fra Kruger.

Tilbage sidder vi i George Harrison's suite. Ikke ham fra Beatles, men en af de 2 George'r der fandt guld i Sydafrika i 1886. Så vidt jeg har forstået, forsvandt han på et tidspunkt og blev ikke set siden.

Vi når lige ned til middagen, der som sædvanlig smager super godt. I morgen er forhåbentlig kun halv transportdag og måske vi kan nå den sene safaritur.